

Košmaras, į kokią istoriją mes patekome!

GERIAUSI, BAISIAUSI IR JUOKINGIAUSI HEROJAI

Raganų
vaikų namų
direktorė
ĖDRŪNĖ

Greičiausia pasaulyje
gandų skleidėja
MUSĖ

VARNA, nusenęs
paukštis

Liūdniausias
knygos veikėjas –
RAGANIUKAS
GREGORAS

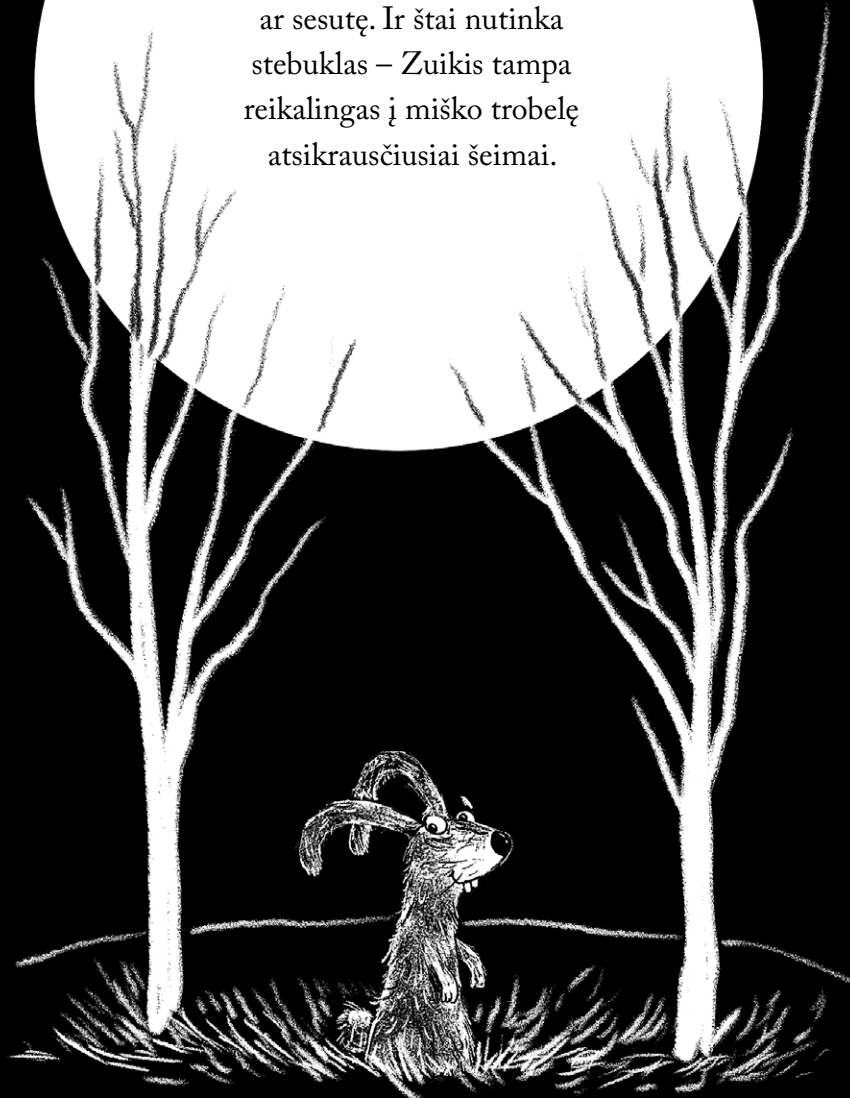

MIKOS MAMA
į miško trobelę
atvyksta su kūdikiu.

MIŠKE GYVENA
DRAUGIŠKAS ZUIKIS.

Jis visada svajėjo apie broliuką
ar sesutę. Ir štai nutinka
stebuklas – Zuikis tampa
reikalingas į miško trobelę
atsikrausčiosiai šeimai.

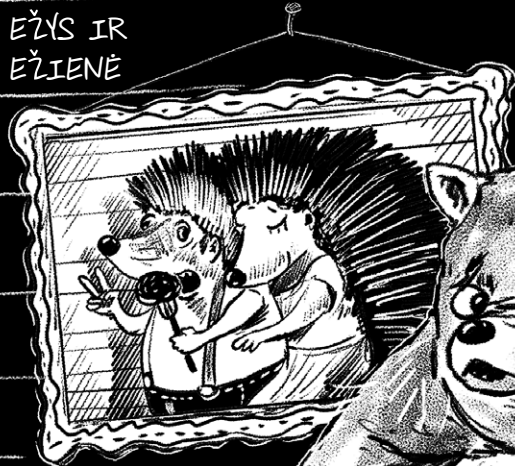

VOVERĖ

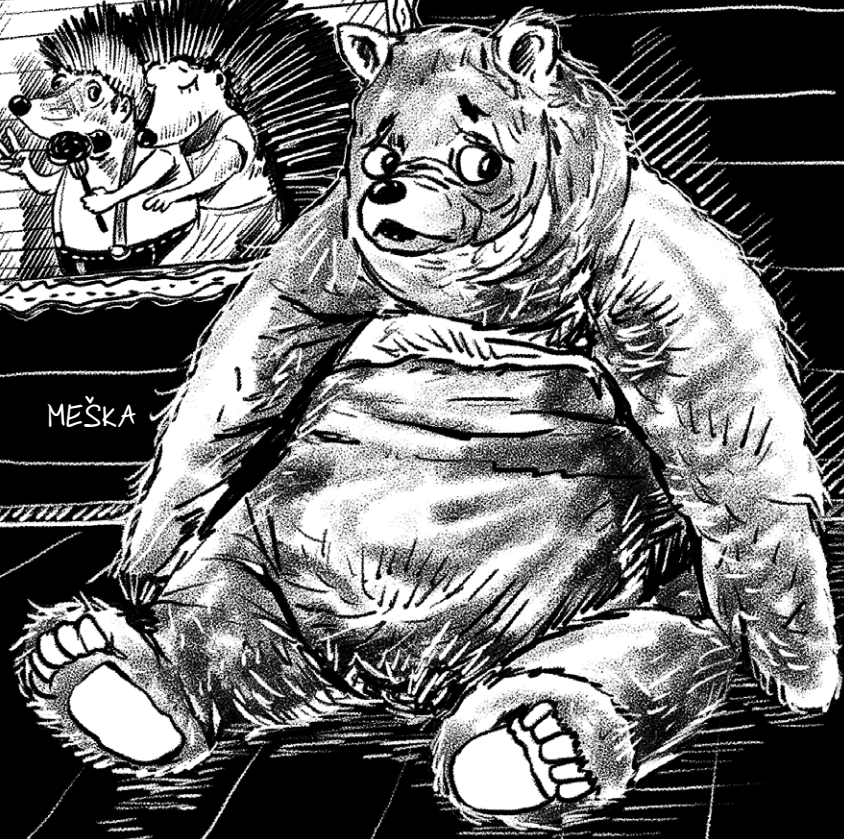

KATĖ

EŽYS IR
EŽIENĖ

MEŠKA

„Kai nematau, kur einu, man
jokie pavojai nebaisūs“, – SAKO
KURMIS LINKSMAPERDIS.

Iš ekspedicijos Antarktidoje
GRIŽTA MIKOS TĖTIS.

RAGANIUKO GREGORO
MAMA FRĖJA,
tikra ragana,
išimylėjo Žmogų.

Maža detalė, kuri kartais
išsprendžia sunkiausius
klausimus. ŠIĄ KARTĄ
TAI AUKSINIS VABALAS.

Naujokas iš (ne)karališkos šeimos

Juodame kambaryje viešpatavo tylą. Nors buvo susirinkusios visos raganos, nė viena nepasakė nė žodžio. Apžiūrinėdamos naujoką raganos pasibaisėjusios lingavo galvas.

MENKUTIS, SILPNAS BERNIUKAS. Gregoras nedrąsiai sėdėjo ant kėdės ir bandė šypsotis.

– Jis panašus į raganių kaip elektros stulpas į Eifelio bokštą, – sudejavo Ėdrūnė, Raganų vaikų namų direktorė. – Kam mums toks netikėlis. Užtenka rūpesčių ir be jo. – Raganos pritariamai sulinksėjo.

– Iš jo nebus naudos, – purtėsi visos. – Dar kažin ar užsodinsim ant šluotos tokį paliegusį.

BET KITOS IŠEITIES NEBUVO. Nes Gregoras su savimi turėjo maišą, pilną pinigų, laišką su prašymu jį laikinai pagloboti ir grandinėlę su auksiniu vabalu ant kaklo.

– Turbūt kilęs iš karališkos raganių šeimos, – svarstė Ėdrūnė. Ji buvo ne tik ėdri, bet ir labai godi. Apetitą turtams turėjo milžinišką. – Tas auksinis vabalas ne šiaip sau. O dar pinigai. Pinigai visada gerai. Net kai blogai, pinigai yra gerai. Gal jis Anglijos sosto paveldėtojas?

– Greičiau Egipto karaliaus anūkas, – sukosėjo seniausia ragana. – **TIE VABALAI EGIPTE BUVO LABAI KILMINGŲ ŠEIMŲ ŽENKLAS.**

– Taigi mes jį pasiliksim. Jis iš karališkos šeimos, elkimės pagarbiai, bet kuo skubiau padarykim iš jo normalų, – pareiškė Ėdrūnė Raganų tarybai ir atidavė berniuką perauklėti.

O štai vėliau pasklido visai nekarališki gandai. Esą Gregoro mama, gražuolė juodaplaukė ragana Frėja, įsimylėjo ŽMOGŲ ir gyvena mieste. Raganoms tai buvo baisiausias nusizengimas.

„Žmogus yra būtybė, kuri elgiasi priešingai nei raganos, jis moka verkti, mylėti, aukoja pinigus vargšams, laikosi švaros, skalbia drabužius, nekenčia purvo ir yra didžiausias nesusipratimas, kokio neįmanoma aprašyti“, – taip Raganų žodyne rašoma prie žodžio „žmogus“.

– Tokio siaubo nėra buvę gyvenime, – dejavo Ėdrūnė. – Mano reputacijai galas. Bet va tie pinigai... Ar iš karaliaus, ar iš žmogaus, vis tiek smagu.

– Kokia laimė, kad niekada nebepamatysi savo mamos, – kvatojo Gregorui į akis auklėtojos raganos. – Pagaliau patekai į geras rankas, padarysim iš tavęs normalų raganiuką. Tik reikės kaip nors nutrinti tą tavo šypseną. Kam čia rodai savo baltus dantis? Teks nudažyti juodai. Kai tapsi normalus, rasim tau naują šeimą.

Į RAGANŲ VAIKŲ NAMUS VARNA KASDIEN ATNEŠDAVO PO LAIŠKĄ, ADRESUOTĄ GREGORUI.

Tačiau nė vienas jo nepasiekė. Laiškus raganos iškart sudegindavo, todėl Gregoras nežinojo, kad vis dar yra mylimas.

Jis jautėsi paliktas. Išduotas. Ir svetimas viskam, kas vyko aplinkui. Jo geriausias draugas tebuvo tas auksinis vabalas.

– Labanakt, mama, – sakydavo tyliai, kad niekas negirdėtų, bučiuodamas vabalą prieš naktį. Tokios švelnybės buvo griežtai draudžiamos.

NE KARTĄ NORĖJO BĖGTI, BET KUR BĖGSI, KAI TAIP BAIŠU... Viršuje stūgavo vilkai, o Gregoras visko bijojo. Ištikus nelaimėi gali kovoti arba laukti, kol viskas savaimė išsispręs, o gal pavyks apsimesti, kad nieko nenutiko...

Gregoras buvo liūdnas vaikas, jis vylėsi, kad bėda praslinks jį aplenkdamą. O kai užplūsdavo nerimas ar siaubas, berniukas prisimindavo mamos pažadą.

– Tave vabalas saugos, kad ir kas nutiktų, – išsiskiriant sakė mama. – Saugok jį. Aš greitai grįšiu. Tik truputį palauk.

Truputis Gregoro širdyje tapo amžinybe.